

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **T. T. H. G.,** zastoupené Mgr. Petrem Volšíkem, advokátem se sídlem Praha 8, Sokolovská 161, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 1. 2005, č. j. 64 Az 198/2004 - 18,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 1. 2005, č. j. 64 Az 198/2004 - 18, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým bylo zastaveno řízení o její žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26. 10. 2004, č. j. OAM-2955/VL-20-05-2004. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). Krajský soud řízení zastavil podle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), neboť stěžovatelka vzala svoji žalobu výslovně zpět.

Stěžovatelka proti tomu v kasační stížnosti uplatňuje důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.. Konkrétně pak namítá, že nebyly naplněny zákonem požadované podmínky „pro odmítnutí podání“ (pozn. soudu: stěžovatelka má na mysli zastavení řízení) a krajský soud měl proto napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumat. Vzhledem k uvedenému navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení; současně žádá o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že se k podané kasační stížnosti s ohledem na její obsah vyjadřovat nebude.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde je žadatel chráněn před důsledky rozhodnutí krajského soudu režimem pobytu za účelem strpění podle § 78b odst. 1, 2 zákona o azylu (cizinec má nárok na udělení víza za účelem strpění pobytu mj., pokud žádost doloží dokladem o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku - takové vízum opravňuje cizince k pobytu na území po dobu platnosti víza, která je 365 dnů; na žádost cizince odbor cizinecké a pohraniční policie platnost víza prodlouží, a to i opakovaně) – ze zákona platnost uvedeného víza zaniká právní mocí rozhodnutí o kasační stížnosti. Pozitivní rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek by tedy nemělo z hlediska ochrany stěžovatelky žádný význam, negativní by před rozhodnutím o kasační stížnosti bránilo řádnému soudnímu řízení. Při rozhodnutí o kasační stížnosti pak je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Stěžovatelka uplatňuje důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. – nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Domnívá se totiž, že pro zastavení řízení nebyly naplněny zákonné podmínky.

K tomu ze soudního spisu vyplynulo, že dne 4. 11. 2004 podala stěžovatelka ke Krajskému soudu v Ostravě žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2004. dne 13. 1. 2005 obdržel krajský soud plnou moc udělenou stěžovatelkou advokátu Mgr. Petru Volšíkovi spolu se žádostí o zaslání rozsudku v dané věci tomuto advokátovi a rovněž se zpětvzetím žaloby. Ani jeden z naposled uvedených dokumentů však nebyl opatřen podpisem, a to ani advokáta ani stěžovatelky. Krajský soud pak na základě tohoto zpětvzetí rozhodl napadeným usnesením o zastavení řízení.

Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Stejně jako každé jiné podání, musí i zpětvzetí žaloby obsahovat obecné náležitosti podání (návrhu), které jsou stanoveny v § 37 odst. 3 s. ř. s. (*z každého podání musí být zřejmé čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno*). Pokud podání tyto náležitosti nemá, musí být podle odst. 5 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě stanovené soudem k opravě nebo odstranění vad. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání odmítne. Podatel o tom musí být ve výzvě poučen. Ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. pamatuje zejména na podání, jimiž je řízení zahajováno. Obdobně je však třeba postupovat i u podání učiněných během řízení již probíhajícího. Pokud tedy podání doručené soudu neobsahuje obecné náležitosti, soud podatele vyzve k jejich doplnění. Nebudou-li pak k výzvě soudu tyto náležitosti doplněny a zároveň se bude jednat o vady, které brání soudu takové podání zohlednit, soud je zpravidla nebude odmítat, nýbrž k němu pouze nepřihlédne.

V daném případě zpětvzetí žaloby podané stěžovatelkou všechny zákonné náležitosti neobsahovalo, avšak krajský soud ji k odstranění vad nevyzval, nýbrž řízení o žalobě zastavil.

Podpis stěžovatelky, případně jejího zástupce, na zpětvzetí žaloby je podstatnou náležitostí podání, jejíž nedostatek brání pokračování v řízení, neboť není zřejmé, zda zpětvzetí podala opravdu stěžovatelka a zda tedy vyjadřuje její skutečnou vůli. Krajský soud tudíž pochybil, když řízení na základě nepodepsaného zpětvzetí zastavil, neboť měl stěžovatelku, resp. jejího zástupce, vyzvat k podepsání návrhu, stanovit k tomu lhůtu a poučit ji o tom, že nebude-li návrh podepsán, nebude soud k tomuto zpětvzetí přihlížet. Neučinil-li tak, postupoval v rozporu se zákonem. Nejvyšší správní soud tedy shledal naplnění tvrzeného důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Protože Nejvyšší správní soud zrušil usnesení Krajského soudu v Ostravě a vrátil věc tomuto soudu k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozhodnutí ve smyslu § 110 odst. 3 s. ř. s.

V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 110 odst. 2 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu